

Život stromu

Čím začíná život stromu a co ho naopak završuje? Víte, že mýtní věk u dubu je přibližně 120 let a třeba u smrku či borovice 80 let? Kdy přichází na řadu umělá obnova lesa? Přečtěte si článek k tématu o životě stromu.

Málokterý lesník prožije celou životní fázi stromu a mýtí stromy, které sám vysadil. Stromy žijí desítky let, a proto je nezbytné při výsadbě myslet na příští generace.

Hospodářský les je tvořen stromy do takzvaného mýtního věku, což je věk, ve kterém dřevní hmota stromu přestává přirůstat, strom je náchylnější k různým chorobám a k napadení škůdci. Mýtní věk jednotlivých dřevin je různý, u dubu je přibližně 120 let, u smrku či borovice 80 let. Mýtní věk završuje život stromu. Čím ale jeho život začíná?

Na počátku života stromů stojí reprodukční materiál lesních dřevin, tedy semena nebo plody. Při příznivých podmínkách je upřednostněno přirozené zmlazení a přirozená obnova lesa, při které se opadem z mateřského porostu na povrch půdy tvoří nová generace mladých stromků. Ne vždy je to však možné a na řadu přichází umělá obnova lesa.

Při umělé obnově jsou v lese sbírána zralá semena, u jehličnanů šišky, u listnáčů žaludy, bukvice, kaštiny a jiné. Lesního osiva je třeba skladovat dostatek, takzvaný semenný rok s výjimečně bohatou úrodou semen nepřichází často. U lípy je to zpravidla jednou za tři roky, u smrku jednou za pět let a u buku až jednou za osm let.

Po sesbírání jsou semena uskladněna v semenářském závodě (semenářský závod) až do doby, kdy jsou vysévána zpět do lesa nebo lesní školky. Lesní školka poskytuje sazenicím příznivé podmínky a odbornou péči, díky které za několik let lépe odolají nepříznivým vlivům škůdců či buřeně (buřeň) v lese.

V lesních školkách jsou pěstovány sazenice bez zemního balu, které jsou náchylnější k různým vlivům (sazenice prostokořenná) i životaschopnější sazenice s obalenými kořeny (sazenice krytokořenná). Prostokořenné jehličnany, jakými jsou borovice, jedle nebo smrk, vysazujeme na jaře, zatímco krytokořenné sazenice je možné vysazovat také na podzim.

Po vysazení je třeba sazenice chránit před poškozením zvěří, škůdci, buřeně, dokud se z ní nestane takzvaná zajištěná kultura. U lesa vzniklého přirozenou obnovou je také nutné provádět výchovné zásahy, jakými jsou prostřihávka, prořezávka a probírka. Těmi dojde k úpravě hustoty, kvality i druhové skladby porostu a tím podpoře produkce dřevní hmoty. Posledním zásahem u stromu je jeho smýcení, kterým se celý koloběh života lesa uzavírá.